

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja, kasatorė ir kita kasacinio proceso šalis: *Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft GbR*

Atsakovė, kita kasacinio proceso šalia ir kasatorė: *Finanzamt Krefeld*

Prejudiciniai klausimai

1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB ⁽¹⁾ dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo, 17 straipsnio 5 dalies 3 punktą valstybėms narėms leidžiama už konkretų sandorį, kaip antai mišrios paskirties pastato statybą, mokėtino pirkimo pridėtinės vertės atskaitos proporcijai apskaičiuoti kaip paskirstymo kriterijų teikti pirmenybę kitam paskirstymo kriterijui, o ne tam, kuris pagrįstas apyvarta ir numatytas 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo, 19 straipsnio 1 dalyje, su sąlyga, kad pasirinktu metodu užtikrinamas tikslesnis minėtos atskaitos proporcijos nustatymas (2012 m. lapkričio 8 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas *BLC Baumarkt*, C-511/10, [EU:C:2012:689]).
  - a) Ar įsigyjant arba statant mišrios paskirties pastatą įsigytos paslaugos, kurių apmokestinamoji vertė priskiriama prie įsigijimo vertės ar gamybos savikainos, siekiant tiksliau nustatyti atskaitomą pirkimo PVM pirmiausia turi būti priskiriamos prie (apmokestinamų arba neapmokestinamų) planuojamų pastato naudojimo sandorių ir tik po to likęs pirkimo PVM paskirstomas pagal ploto ar apyvartos kriterijų?
  - b) Ar 2012 m. lapkričio 8 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime *BLC Baumarkt* (C-511/10, EU:C:2012:689) nustatyti principai ir atsakymas į ankstesnį klausimą taip pat taikomi pirkimo PVM už įsigytas paslaugas, skirtas mišrios paskirties pastatui naudoti, išlaikyti ar eksploatuoti?
2. Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo, 20 straipsnis aiškintinas taip, kad šioje nuostatoje numatytas pradinės atskaitos tikslinimas taikomas ir toms faktinėms aplinkybėms, kuriomis apmokestinamasis asmuo pirkimo PVM už mišrios paskirties pastato statybą paskirsto pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo, 19 straipsnio 1 dalyje numatytą ir pagal nacionalinę teisę leidžiamą apyvartos metodą, o valstybė narė vėliau, per tikslinimo laikotarpį, nurodo teikti pirmenybę kitam paskirstymo kriterijui?
3. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar laikantis teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principų negalima taikyti 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo, 20 straipsnio, jei valstybė narė minėtais atvejais nei aiškiai nurodo atlikti pirkimo PVM tikslinimą, nei priima pereinamojo laikotarpio nuostatą ir jei apmokestinamojo asmens taikytą pirkimo PVM paskirstymą pagal apyvartos metodą *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansinių bylų teismas) iš principo pripažino tinkamu?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

2014 m. liepos 17 d. *Augstākā tiesa* (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
SIA „Maxima Latvija“/Konkurences padome

(Byla C-345/14)

(2014/C 329/06)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: SIA „Maxima Latvija“

Atsakovė: Konkurences padome

Prejudiciniai klausimai

1. Ar šioje byloje nagrinėjamas komercinių patalpų nuomotojo ir mažmenininko (pagrindinis nuomininkas) sudarytas susitarimas, kuriuo ribojama nuomotojo teisė savarankiškai, be išankstinio pagrindinio nuomininko sutikimo, kitas komercines patalpas išnuomoti potencialiems pagrindinio nuomininko konkurentams, turi būti laikomas įmonių susitarimu, kurio tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalį?
2. Ar būtina įvertinti rinkos struktūrą siekiant nustatyti, ar toks susitarimas suderinamas su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalimi ir prireikus koks turi būti šio vertinimo tikslas?
3. Ar šioje byloje nagrinėjamo susitarimo šalių galia rinkoje ir jos galimas padidėjimas yra kriterijus, į kurių būtina atsižvelgti vertinant šio susitarimo suderinamumą su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalimi?
4. Ar siekiant nustatyti susitarimo esmę ir įrodyti draudžiamo susitarimo sudėtinius elementus, būtina įvertinti jo galimą poveikį rinkai? Ar šio galimo poveikio pakanka, kad būtų galima konstatuoti, jog susitarimas atitinka draudžiamo susitarimo sąvoką ir nebūtina nagrinėti, ar neigiamas poveikis realiai atsirado?

2014 m. liepos 18 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *New Media Online GmbH/Bundeskommunikationssenat*

(Byla C-347/14)

(2014/C 329/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *New Media Online GmbH*

Institucija atsakovė: *Bundeskommunikationssenat*

Kita šalis: *Der Bundeskanzler*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES⁽¹⁾ dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) 1 straipsnio 1 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad galima manyti, jog tikrinamosios paslaugos forma bei turinys pagal reikalavimus prilygsta televizijos programoms tada, kai tokios paslaugos yra teikiamos taip pat ir televizijos programose, kurias galima laikyti masinio informavimo pobūdžio žiniasklaida, kuri yra skirta priimti didelei plačiosios visuomenės daliai ir kuri jai galėtų turėti akivaizdų poveikį?